

“రసమున కెట్లుకల్లెరుచి”

భీమ సేన రావుగారు మాధ్వబ్రాహ్మణులు ఆయన బెజవాడలో తహసిల్దారుగా ఉండగా భీమాచారి అనే మాధ్వపు వంటవాడు ఆయన వద్ద పనిచేస్తుండేవాడు మాధ్వలలో సాధారణంగా రసమునకు (చారుకు) వంటకాలన్నిటిలో ఎక్కువ ప్రాముఖ్యము వారికి వస్తున్నా లేకపోయినా చారుంటే చాలును లేకపోతే ముద్దదిగదు

భీమాచారి ఎంతబాగా ఎంత రుచిగా చారుచేసినా పంతులుగారికి తృప్తి ఉండేదికాదు

“ఏమిటి భీమాచారి! చారు ఎంతో బాగాచేస్తావని నిన్ను చెట్టు కుంటే నువ్వుకూడా ఇలాగు చేసే ఎట్లానోయి? ఇంతకంటే బాగా

చేస్తే నీకు పదిరూపాయలు ప్రమోషను” అనేవాడు

ఇంతకంటే బాగా చెయ్యలేనని భీమాచారి మనవిచేశాడు పంతులు గారు చాటుచాటుగా తన బంధువులతో సంప్రదించాడు- ఎవరైనా మరొక మంచివంటవానిని పంప

.....
ఆర్. శాంత

మని చివరికి వామనరావనే ఒక వంటవాడు పంతులుగారి వద్దకు వచ్చాడు

పంతులుగారు వామనరావుతో అన్నారు

“అబ్బాయి! ఏవంటకం ఎలాగున్నా నాకుపర్వాలేదు కాని

చారుమాత్రం చాలా సంతుగా ఉండాలి”

“ఆ సందేహము మీకు అక్కర్లేదు నా చారుపాకము నలభీమ పాకమే! ఐతే ఇంకొక్కమనవి తమరు జీతం పాతవంటవానికి ఇచ్చినంతే ఇవ్వవచ్చును కాని మీకు సచ్చేవిధంగా చారు తయారుచెయ్యవలెనంటే పదిరూపాయల సామాను నెలకు ఎక్కువవుతుంది ఈ పది రూపాయలు నాకోసం మాత్రం కాదు చారు బాగా చెయ్యడానికే అనుకోండి”

“చారు బాగుండాలేకాని వేధన పదిరూపాయలు ఒక లెక్కటోయి” అన్నారు పంతులుగారు

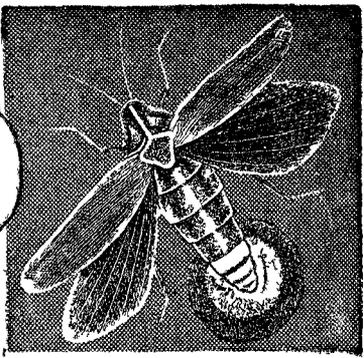
ఈవామనరావు చాలా హోటల్ లో బాగా నిగ్గుతేరిన వంటవాడు ఆరోజు చారు రుచిచూసిన పంతులుగారికి జిహ్వా లేచివచ్చినట్లయింది

“వామనరావు! ఏంచారుచేశావోయి! ఇటువంటి చారు నా జన్మలో రుచిచూసిఎరగను” అని మెచ్చుకున్నారు పంతులుగారు

రోజుకు రోజు పంతులుగారికి రసానుభూతి ఎక్కువవుతూ వచ్చింది కాని పదిరూపాయలు వెనెకు ఒక్కవారుకోసం ఖర్చునటము ఆయనరుచాం కష్టముగానే తోచింది

ఒకరోజున భీమాచారి పంతులు గారికి తారనవడ్డాడు “ఏం భీమా

“ఎన్నెలావలె ప్రకాశించవలె ననియే నా ఆశయము”

ఎన్నెలా బ్యాటరీలు

ఎన్నెలా గా టరీలు తక్కువ ఖరీదులో ఎక్కువ ప్రాశమునిచ్చి ఎక్కువ కాలము పని చేయును
 ఎన్నెలా బ్యాటరీస్ లిమిటెడ్.
 గోపాలం-వై.ప్రసాద్ రోడ్ బాగవతుల-కామవృత్తి-కోల్కత్తా

గోపీ చేసిన ఉపాయం

గోపీ ఒకసారి చుట్టాల యింటికి వెళ్లాడు. అక్కడి నుంచి ఒకనాడు సైకిల్ మీద పారుగుారికి బయలుదేరాడు. ఆ ప్రాంతం అంతా అతనికి కొత్త. కొంతదూరం వెళ్ళిన తరువాత, నాలుగు దారులు కలిసే కూడలి స్థలం వచ్చింది. అతనికి ఏదారి వెంట వెళ్లాలో తెలియలేదు. ఏదారి వెంట వెళ్లే ఏడారు వస్తుందో తెలిపే సైన్ పోస్ట్ అక్కడ విరిగి పడిపోయి ఉన్నది.

కొంత సేపు ఆలోచించిన తరువాత ఒక ఉపాయం చేసి ఆ పడిపోయిన సైన్ పోస్ట్ సహాయంతోనే గోపీ తానే దారిని వెళ్లాలో కనుక్కోగలి

గాడు. సైకిలు ఎక్కి హాయిగా ఈలవేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయినాడు.

గోపీ ఏం చేసి ఉంటాడు? పడిపోయిన సైన్ పోస్ట్ వలన అతనికి దారి ఎలా తెలిసింది? మీరయితే కనుక్కోగలరా?

గోపీ ఏం చేసి ఉంటాడో తెలియకపోతే కొంచెం ఆగండి. తానేం చేశాడో గోపీయే బచ్చీ భారం చెప్తాడు.

చారీ! బాగున్నావా? చారు మునుపటికంటే బాగా పెట్టున్నావా? మూయింట్లో వామనరావనే వంట వాడు వచ్చాడు. ఏంచారు పెడుతున్నాడయ్య! చాలా కాలంబట్టి మూఇంట్లో పనిచేశావు కాబట్టి చెబుతున్నాను. వాడెలా అంత బాగా చేస్తున్నాడో కనుక్కోరాదూ? అలా చేశావా మళ్ళీ నిన్నే పెట్టుకుంటాను." అన్నారు.

భీమాచారి, నమ్మదిగా ఆవిధానము కనిపెట్టేశాడు. ఒకరోజు వామనరావు సెలవు మీద వెళ్లాడు. భీమాచారి పంతులుగారి వద్దకు వచ్చి "ఈ రోజున నేను చారు పెడతాను. ఇప్పుడు చూడండి" అన్నాడు. "అయితే కొన్ని సువాసన ద్రవ్యాలు కొన

వలసిఉంది. ఒక్క ఆరణాలు ఇప్పించండి" అని పుచ్చుకున్నాడు భీమాచారి.

ఆరోజు భీమాచారి చేసిన చారు రుచిచూసి పంతులుగారి ఆనందం ఇంత అంతా కాదు.

"ఓహో భీమాచారీ! ఏంచారు చేశావయ్యా! ఇంకొంచెం!" అని గిన్నెడు చారు తాగేశారు పంతులుగారు.

కాస్త విక్రాంతి తీసుకొన్న తరువాత భీమాచారిని పంతులుగారు అడిగారు. ఎలా అంత బాగా చారు చెయ్యగల్గావని.

"ఈ రోజునుంచి వామనరావు బదులు మళ్ళీ నీవువచ్చి ప్రవేశించవచ్చు"నని పంతులుగారు హుకుం జారీచేశారు.

"ఏమో బాబూ! మీరు వామనరావుని తీసేస్తే తీసేశారు లేకపోతేలేదు కాని ఒక సంగతి మాత్రం చేయాలి. మీరు ఇన్నాళ్లు వామనరావుగారి చారు తాగేరు కాబట్టి నాలిక కాల్చుకోవాలి" అన్నాడు భీమాచారి.

"అదేమిటోయి! ఏమయింది?" "మీకిన్నాళ్లు పెట్టినది ఏమి చారనుకున్నారు? అది రొయ్యల చారు. ప్రతిరోజూ రొయ్యలు బజారునుంచి తీసికొనివచ్చి చారులో ఉడకపెడుతున్నాడు. అందుచేత చారుకు ఆరుచి."

పంతులుగారు మళ్ళీ ఎప్పుడూ చారురుచికోసం ప్రాకులాడలేదని వేరేచెప్పాలా?

